

[Energiministeren]

len af 14. juli 1993, og som forslagsstillerne fra netop Det Konservative Folkeparti, Venstre og tillige Socialistisk Folkeparti står bag.

Jeg vil derfor gerne her gentage, at regeringen står urokkelig fast på målsætningerne og den ambitiøse linje, som er lagt i regeringens opfølgning på energihandlingsplanen Energi 2000. Blandt de mange vægtige initiativer indgår som bekendt en mærkbart øget anvendelse af biomasse i energiforsyningen.

Uanset min sympati og interesse for forslagsstillernes intentioner mener jeg, at vi står os bedst ved at følge den linje, som blev udmøntet med biomasseaftalen. Hovedsynspunktet var nemlig her, at der aktuelt ikke er baggrund for at igangsætte dyrkning af energiafgrøder, så længe der dels er betydelige uudnyttede mængder biomasse til rådighed, dels at vi står lige foran en større udviklingsindsats. Tillod man anvendelsen af energiafgrøder her og nu, ville disse afgrøder skulle konkurrere med eksisterende overskudsmængder af biomasse. Det vil efterlade os med et endnu større overskudsproblem, end vi allerede har i dag.

Det må absolut ikke opfattes som en afvisning af energiafgrøder. Det er derimod en mere nøgtern erkendelse af, at energiafgrøder ligesom overskudsbiomassen stiller krav om et velovervejede udviklingsforløb. Jeg mener nemlig lige som forslagsstillerne, at energiafgrøder får stor betydning i fremtidens energiforsyning, hvis vi skal nå ikke mindst de opstillede mål med hensyn til at mindske energiforsyningens miljøbelastning.

Også på anden vis har energiafgrødespørgsmålet aktualitet. For det første står landet over for en skovrensning, som vil medføre, at der vil blive langt mere skovflis til rådighed. For det andet har landbruget en naturlig interesse i at kunne disponere braklagte arealer til dyrkning af nonfood-afgrøder. Begge disse forhold har virkninger på meget lang sigt. Vi må allerede nu på målrettet vis tage bestik af, hvilke indledende skridt det kan være formålstjenligt at tage. De indledende skridt skal sikre os, at vi får igangsat en udvikling, som giver os nødvendig viden om, hvilke energiafgrøder der bør udvikles med henblik på egentlig energiproduktion.

Som vi allerede var inde på under forhandlingerne om biomassehandlingsplanen, og som vi vel ikke – tror jeg – var afgørende uenige om, måtte der siges nej til fyringsforsøg med

energikorn i elværkerne. Denne beslutning var udelukkende motiveret af hensynet til at sikre, at vi ikke startede anvendelsen af energiafgrøder op med at lade udviklingen tage en forkert retning allerede fra begyndelsen og måske også gav baggrund for »forkerte« forventninger. Anvendelsen af energiafgrøder vil stille krav om en forudgående udviklingsindsats, som tilfældet er for anvendelsen af overskudsmængderne af halm eller træflis i de store kraftværksenheder.

Jeg tænker her dels på tekniske problemer ved indføringen af energiafgrøder, dels sikring af en forsvarlig genanvendelse af restprodukterne fra elproduktionen. De problemer består også for energiafgrøderne, og vi må forholde os seriøst til løsningen herpå. Inden der åbnes op for energiafgrøderne, er det derfor nødvendigt at se på de samlede industri- og miljøkredsløb.

En teknologisk indsats i energisektoren modsvares formentlig af en lige så langstrakt udviklingsindsats for så vidt angår dyrkning af energiafgrøderne. Det er f.eks. vigtigt for den fremtidige udviklingsindsats i bl.a. elværkerne, at man hurtigst muligt får en idé om, hvilke afgrødetyper der kan forventes at blive satset på i fremtiden. Med et så langt teknologisk udviklingsperspektiv in mente er der ikke råd til at starte i en gal retning.

Regeringen mener derfor, at vi skal i gang med at vurdere energiafgrødernes muligheder. Jeg kan således oplyse i dag, at spørgsmålet om dyrkning af energiafgrøder vil blive behandlet i en arbejdsgruppe, som Landbrugsministeriet nedsætter om ganske kort tid. Ud over Landbrugsministeriet vil Miljøministeriet og Energiministeriet blive repræsenteret i arbejdsgruppen. Målet er, at arbejdsgruppen skal opstille et velegnet grundlag for en stillingtagen til at anvende energiafgrøder i energiforsyningen i videre omfang. Denne opgave indebærer, at der skal foretages en kortlægning af perspektiver, konsekvenser og virkninger ved anvendelse af såvel traditionelle landbrugsafgrøder som nye en- eller flerårige afgrøder til energiformål.

Som led i arbejdsgruppens analyser vil der desuden blive etableret et begrænset udviklingsprogram for biobrændstoffer til transportformål. Der tegner sig spændende perspektiver, men også her gælder det, at vi skal analy-